

EBA/GL/2016/05

07/11/2016

Obecné pokyny

týkající se komunikace mezi příslušnými orgány vykonávajícími dohled nad úvěrovými institucemi a statutárními auditory a auditorskými společnostmi provádějícími povinný audit úvěrových institucí

1. Dodržování předpisů a oznamovací povinnost

Status těchto obecných pokynů

1. Tento dokument obsahuje obecné pokyny vydané podle článku 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010¹. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 příslušné orgány a finanční instituce vynaloží veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny řídily.
2. Obecné pokyny formulují názor orgánu EBA na náležité postupy dohledu v rámci Evropského systému dohledu nad finančním trhem nebo na to, jak by unijní právní předpisy měly být uplatňovány v konkrétní oblasti. Příslušné orgány ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) č. 1093/2010, na které se tyto obecné pokyny vztahují, by s nimi měly být v souladu a začlenit je do svých postupů (např. pozměněním právního rámce nebo dohledových postupů), včetně případů, kdy jsou obecné pokyny zaměřeny v první řadě na instituce.

Oznamovací povinnost

3. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 musí příslušné orgány do 09.01.2017 orgánu EBA oznámit, zda se těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit, a v opačném případě uvést do tohoto data důvody, proč se jimi neřídí či nehodlají řídit. Neposkytnou-li příslušné orgány oznámení v této lhůtě, bude mít orgán EBA za to, že se těmito obecnými pokyny neřídí nebo nehodlají řídit. Oznámení by měla být zasílána na formuláři, který je k dispozici na internetových stránkách orgánu EBA, na adresu compliance@eba.europa.eu s označením „EBA/GL/2016/05“. Oznámení by měly předkládat osoby s příslušným oprávněním oznamovat, zda se jejich příslušné orgány těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit. Jakoukoli změnu stavu dodržování pokynů je rovněž nutno oznámit orgánu EBA.
4. Oznámení budou zveřejněna na internetových stránkách orgánu EBA v souladu s čl. 16 odst. 3.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Předmět, oblast působnosti, adresáti a definice

2.1 Předmět

5. Tyto obecné pokyny stanovují v souladu s čl. 12 odst. 2 nařízení (EU) č. 537/20142 požadavky na navázání efektivního dialogu mezi příslušnými orgány vykonávajícími dohled nad úvěrovými institucemi (dále jen „příslušné orgány“ a „úvěrové instituce“, v uvedeném pořadí) na straně jedné a statutárním auditorem či auditory a auditorskou společností či společnostmi, které provádějí povinný audit daných institucí, na straně druhé (dále jen „auditoři“).
6. Cílem těchto obecných pokynů je usnadnit výkon dohledu nad úvěrovými institucemi prostřednictvím podpory efektivní komunikace mezi příslušnými orgány a auditory.

2.2 Oblast působnosti

7. Tyto obecné pokyny se vztahují na komunikaci mezi příslušnými orgány vykonávajícími dohled nad úvěrovými institucemi a auditory provádějícími povinný audit uvedených úvěrových institucí.
8. Tyto pokyny se konkrétně týkají komunikace mezi příslušným orgánem a auditorem nebo auditorem skupiny úvěrové instituce (komunikace týkající se instituce, jak je popsána v oddílu 5) a komunikace mezi příslušnými orgány a auditory kolektivně (kolektivní komunikace, jak je popsána v oddílu 6).
9. Tyto obecné pokyny se uplatní, aniž je dotčena auditorova „povinnost oznamovat“, kterou stanoví čl. 63 odst. 1 směrnice 2013/36/EU³ a čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) č. 537/2014.

2.3 Adresáti

10. Tyto obecné pokyny jsou určeny příslušným orgánům ve smyslu čl. 4 odst. 2 bodu i) nařízení (EU) č. 1093/2010.

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 ze dne 16. dubna 2014 o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu a o zrušení rozhodnutí Komise 2005/909/ES (Úř. věst. L 158, 27.5.2014, s. 77).

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

2.4 Definice

11. Není-li uvedeno jinak, pojmy použité a vymezené ve směrnici 2006/43/ES⁴, nařízení (EU) č. 537/2014 a ve směrnici 2013/36/EU mají v těchto obecných pokynech stejný význam. Pro účely těchto obecných pokynů platí tyto definice:

Podrobnější komunikace	Komunikace vedená v případech uvedených v bodech 22 a 23 častěji, formalizovaněji a s podrobnější dokumentací s cílem získat podrobnější informace o úvěrové instituci, když je uplatňováno nebo vyžadováno větší úsilí v oblasti dohledu.
Významné informace	Informace získané při výkonu dohledu nebo při provádění povinného auditu úvěrové instituce, které by mohly změnit nebo ovlivnit hodnocení či rozhodnutí příslušného orgánu nebo auditora, pokud by z těchto informací při plnění svých příslušných úkolů vycházeli.
Informace o konkrétní instituci	Informace týkající se jednotlivé úvěrové instituce.
Informace o konkrétním odvětví	Informace týkající se odvětví, v němž úvěrová instituce působí, a to celkově nebo částí daného odvětví.
Odborně způsobilá osoba	Osoba, která pracuje pro příslušný orgán nebo auditora a má potřebné odborné znalosti, dovednosti a zkušenosti týkající se konkrétního projednávaného tématu.
Informovaná osoba	Osoba, která pracuje pro příslušný orgán nebo auditora a má dostatečné a aktuální informace o rizikovém profilu, velikosti a složitosti operací úvěrové instituce a o konkrétním projednávaném tématu.
Zmocněná osoba	Osoba, která pracuje pro příslušný orgán nebo auditora a má formální pravomoc jednat jménem své organizace, takže může sdílet informace a v případě potřeby přijímat příslušná rozhodnutí týkající se konkrétního projednávaného tématu.

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87).

Vedoucí týmu dohledu	Pracovník příslušného orgánu, který odpovídá za organizaci a koordinaci činnosti týmu dohledu provádějícího dohled nad úvěrovou institucí.
Dvoustranná schůzka	Schůzka příslušného orgánu a auditora úvěrové instituce.
Třístranná schůzka	Schůzka příslušného orgánu, auditora a úvěrové instituce.

3. Provádění

Datum použití

12. Tyto obecné pokyny se použijí od 31. března 2017.

4. Obecný rámec komunikace mezi příslušnými orgány a auditory

13. Příslušné orgány a auditoři odpovídají za to, aby mezi sebou navázali efektivní komunikaci v souladu s čl. 12 odst. 2 prvním pododstavcem nařízení (EU) č. 537/2014.
14. Komunikace, kterou mezi sebou příslušné orgány a auditoři mají navázat, by měla být otevřená a konstruktivní a zároveň přizpůsobitelná s ohledem na neočekávaný budoucí vývoj.
15. Příslušné orgány a auditoři by měli zavést odpovídající postupy a být si jich vědomi, aby mohli budovat a zajistit efektivní komunikaci.
16. Příslušné orgány a auditoři by měli přispívat k rozvoji vzájemného porozumění svých příslušných úloh a povinností.
17. Strany by měly plnit své příslušné povinnosti a jedna strana by neměla využívat práci druhé jako náhradu své vlastní práce. Úvěrová instituce podléhající dohledu by měla zůstat hlavním zdrojem informací pro činnost obou stran.
18. Efektivní komunikace mezi příslušnými orgány a auditory by měla usnadňovat sdílení informací o úvěrové instituci, které jsou relevantní s ohledem na příslušné funkce příslušných orgánů a auditorů. Při sdílení informací by měly být zohledněny odlišné povinnosti příslušných orgánů a auditorů, které vycházejí z odlišné oblasti působnosti a účelu jejich funkcí.
19. Jakékoli informace sdílené v rámci komunikace mezi příslušnými orgány a auditory podléhají požadavkům důvěrnosti stanoveným v hlavě VII kapitole 1 oddílu II směrnice 2013/36/EU. Pokud auditoři v dobré víře uvědomí příslušné orgány o jakýchkoli informacích zjištěných v rámci této komunikace, nejedná se o porušení smluvních ani zákonných omezení pro poskytování informací v souladu s čl. 12 odst. 3 nařízení (EU) č. 537/2014.
20. Příslušné orgány by měly při komunikaci s auditory postupovat přiměřeně a účinně využívat své zdroje k navázání efektivní komunikace.
21. Cílem přiměřeného přístupu k uplatňování těchto obecných pokynů je sladit prvky komunikace mezi příslušnými orgány a auditory uvedené v oddílech 5 a 6 těchto obecných pokynů (rozsah sdílených informací, forma komunikace, účastníci komunikace, četnost a časové rozvržení komunikace, kolektivní komunikace s auditory) s velikostí úvěrové instituce, její interní organizací a povahou, oblastí působnosti a složitostí její činnosti tak, aby bylo účinně dosahováno cíle těchto obecných pokynů.

22. Podrobnější komunikace by měla probíhat zejména s auditory úvěrových institucí uvedenými v článku 131 směrnice 2013/36/EU (globální systémově významné instituce (G-SVI)⁵ a jiné systémově významné instituce (J-SVI)⁶) a s dalšími institucemi, které určí příslušné orgány na základě posouzení velikosti, interní organizace, povahy a oblasti působnosti úvěrové instituce a složitosti jejích činností.
23. Příslušné orgány by dále měly průběžně posuzovat, zda je nezbytná podrobnější komunikace s auditorem jakékoli úvěrové instituce v souvislosti s *ad hoc* či novými tématy, jako jsou:
- nejnovější významné výsledky posouzení provedeného orgánem dohledu nebo povinného auditu,
 - nejnovější vývoj, který může změnit posouzení rizik nebo úroveň intenzity dohledu vykonávaného nad úvěrovou institucí,
 - změna auditora pověřeného provedením povinného auditu úvěrové instituce (včetně případů, kdy v oblasti povinných auditů úvěrových institucí začne působit nový auditor),
 - odvolání nebo rezignace auditora v průběhu auditu.

⁵ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1222/2014 ze dne 8. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU, pokud jde o regulační technické normy pro upřesnění metodiky určování globálních systémově významných institucí a vymezení podkategorií globálních systémově významných institucí (Úř. věst. L 330, 15.11.14, s. 27).

⁶ Obecné pokyny orgánu EBA týkající se kritérií pro stanovení podmínek použití čl. 131 odst. 3 směrnice 2013/36/EU ve vztahu k posuzování jiných systémově významných institucí (J-SVI) (EBA/GL/2014/10).

5. Komunikace mezi příslušnými orgány a auditory úvěrové instituce

Rozsah sdílených informací

Zásada 1: Sdílené informace by se měly být relevantní pro úkoly obou stran s přihlédnutím k významnosti informací.

24. Příslušné orgány by měly ve spolupráci s auditory určit oblasti společného zájmu, kde sdílení relevantních informací může usnadnit výkon dohledu a případně působit i na povinný audit.
25. Při zvažování, jaké informace sdílet, by měl být kladen patřičný důraz na významnost informací, včetně pravděpodobného rozsahu a možného dopadu na dohled nad úvěrovou institucí a povinný audit úvěrové instituce.
26. Informace, které mají být sdíleny, se mohou týkat:
 - a. konkrétní instituce,
 - b. konkrétního odvětví,
 - c. aktuálních záležitostí,
 - d. nových záležitostí.
27. Příloha k těmto obecným pokynům obsahuje demonstrativní výčet oblastí a témat, o nichž by příslušné orgány a auditori mohli sdílet informace.
28. Je-li to možné, měly by si příslušné orgány připravit seznam témat k jednání, aby tak usnadnily efektivní komunikaci a sdílení informací. Před uskutečněním jednání by příslušné orgány měly konzultovat vhodnost seznamu s auditory a vyzvat je k doplnění seznamu.

Zásada 2: Příslušné orgány by měly auditory požádat, aby jim poskytli informace o jakýchkoli otázkách, které jsou pro dohled nad úvěrovou institucí relevantní.

29. Požadované informace mohou zahrnovat informace týkající se uplatňovaných auditorových postupů, příslušných získaných důkazů z auditu a závěrů auditorů, kdykoli takové informace podle mínění příslušného orgánu mohou usnadnit plnění úkolů v oblasti dohledu.
30. Relevantními informacemi se rozumí informace a poznatky získané při povinném auditu, které se týkají zejména níže uvedených oblastí, jež jsou podrobně popsány v příloze k těmto obecným pokynům s demonstrativním výčtem témat u každé z nich:

- a. vnější prostředí a rizikový profil úvěrové instituce,
 - b. řídicí a kontrolní systém a vnitřní kontroly úvěrové instituce;
 - c. schopnost úvěrové instituce naplnit předpoklad jejího nepřetržitého fungování (zásada „going concern“);
 - d. koncepce auditu;
 - e. účetní závěrky, oceňování aktiv a závazků a zveřejňování informací;
 - f. zpráva auditora a komunikace auditorů s vedoucím orgánem, vrcholným vedením nebo výborem pro audit úvěrové instituce či orgánem plnícím v rámci úvěrové instituce ekvivalentní funkce o důležitých záležitostech týkajících se účetního výkaznictví a kontrolních funkcí;
 - g. hlavní zjištění provedených auditorských postupů a závěry.
31. Pokud se uplatňuje podrobnější komunikace, měly by příslušné orgány s auditory diskutovat přinejmenším o koncepci auditu, zprávě auditora a komunikaci auditorů s vedoucím orgánem, vrcholným vedením nebo výborem pro audit úvěrové instituce či orgánem plnícím v rámci úvěrové instituce ekvivalentní funkce o důležitých záležitostech týkajících se účetního výkaznictví a kontrolních funkcí, včetně zprávy auditora v souladu s článkem 10 nařízení (EU) č. 537/2014 a dodatečné zprávy určené výboru pro audit v souladu s článkem 11 téhož nařízení a o tématech, která jsou podrobněji popsána v příloze k těmto obecným pokynům. Zejména při diskusi o koncepci auditu mohou příslušné orgány zohlednit jakákoli zjištění či závěry z dohledu nad úvěrovou institucí.

Zásada 3: Příslušné orgány by měly s auditory sdílet informace o otázkách, které jsou relevantní pro povinný audit úvěrové instituce.

32. Relevantní informace, které by měly příslušné orgány a auditory sdílet, zahrnují otázky, které vyvstanou při výkonu dohledu a které by podle mínění příslušného orgánu mohly být pro povinný audit úvěrové instituce důležité.
33. Relevantními informacemi se rozumí informace a poznatky získané při výkonu dohledu, které se týkají zejména níže uvedených oblastí, které jsou podrobně popsány v příloze k těmto obecným pokynům s demonstrativním výčtem témat u každé z nich:
- a. vnější prostředí a rizikový profil úvěrové instituce,
 - b. řídicí a kontrolní systém a vnitřní kontroly úvěrové instituce,
 - c. schopnost úvěrové instituce naplnit předpoklad jejího nepřetržitého fungování (zásada „going concern“),

- d. účetní závěrky, oceňování aktiv a závazků a zveřejňování informací,
 - e. posouzení provedená orgánem dohledu a jím přijatá opatření.
34. Příslušné orgány mohou auditory dále informovat o jakýchkoli aktuálních či nových tématech, která ovlivňují odvětví, v němž úvěrová instituce působí, jako jsou změny právních předpisů nebo makroekonomický vývoj a výsledky tematických a srovnávacích hodnocení provedených v uvedeném odvětví.

Forma komunikace

Zásada 4: Efektivní komunikace mezi příslušnými orgány a auditory by měla být navázána prostřednictvím vhodných komunikačních kanálů.

35. Formu komunikace lze obecně rozdělit do těchto kategorií:

- písemná (například e-mail nebo fax) a ústní (například schůzky nebo vzdálená komunikace, jako jsou telefonické hovory),
- pravidelná (například zprávy auditora) a *ad hoc* (například znění nových právních předpisů).

36. Písemná komunikace by měla být používána v případech, kdy je zapotřebí zajistit preciznost informace, nebo je potřeba pořádný záznam komunikace pro účely jejího uchování. Příslušné orgány by měly zvážit používání písemné komunikace, pokud se týká těchto témat:

- zpráva auditora a komunikace auditorů s vedoucím orgánem, vrcholným vedením nebo výborem pro audit úvěrové instituce či orgánem plnícím v rámci úvěrové instituce ekvivalentní funkce o důležitých záležitostech týkajících se účetního výkaznictví a kontrolních funkcí,
- zjištění a závěry auditorských postupů a postupů dohledu,
- složité technické záležitosti,
- nová témata,
- změny právních předpisů.

37. Za účelem podpory otevřené a efektivní komunikace by měly být pořádány schůzky příslušných orgánů s auditory, a to zejména v případech podrobnější komunikace.

Účastníci komunikace

Zásada 5: Do komunikace by měly být zapojené odborně způsobilé, informované a zmocněné osoby obou stran.

38. Hlavními účastníky komunikace by měli být vedoucí týmu dohledu a klíčový auditorský partner.
39. V případech, kdy komunikace probíhá mezi jinými osobami než vedoucím týmu dohledu a klíčovým auditorským partnerem, by vedoucí týmu dohledu i klíčový auditorský partner měli být bez zbytečného odkladu svými příslušnými stranami informováni o projednávaných tématech a výsledku takové komunikace.
40. Příslušné orgány by měly posoudit užitečnost pořádání třístranných schůzek, a to zejména při uplatňování podrobnější komunikace. Při tom by příslušné orgány měly posoudit, zda:
 - a. jsou pro konkrétní téma, která mají příslušné orgány s auditory projednávat, zapotřebí vysvětlení vedoucího orgánu, vrcholného vedení nebo výboru pro audit úvěrové instituce či orgánu plnícího v rámci úvěrové instituce ekvivalentní funkce;
 - b. je nezbytná koordinace činností příslušného orgánu, auditora a úvěrové instituce.
41. Pokud jsou organizovány třístranné schůzky, měly by být doplněním dvoustranných schůzek. Třístranných schůzek se mohou podle potřeby účastnit členové výboru pro audit úvěrové instituce, její interní auditoři, odborníci na příslušných klíčových kontrolních funkcích nebo členové vedoucího orgánu či vrcholného vedení.
42. Příslušný orgán může na schůzky s auditory zvat další relevantní veřejné orgány (například ty, které odpovídají za dohled nad finančními trhy, za veřejnou kontrolu auditorů nebo orgány odpovědné za řešení krizí úvěrových institucí) nebo tyto orgány informovat o výsledku jednání s auditory, pokud se domnívá, že by to usnadnilo plnění úkolů v oblasti dohledu, přičemž musí dodržovat podmínky profesního tajemství, které stanoví právní předpisy Unie či členských států.
43. Součástí efektivní komunikace mezi příslušnými orgány a auditory by mělo být vhodné zajištění kontinuity komunikace bez ohledu na fluktuaci pracovníků, kteří se na ní podílejí. Příslušné orgány by měly vést vlastní interní záznamy o komunikaci, aby bylo zajištěno, že nástupci pracovníků, kteří se komunikace dříve účastnili, mohou získat dostatečné informace o komunikaci realizované v minulosti. Takové informace mohou zahrnovat:
 - a. zápisy z jednání nebo shrnutí zápisů,
 - b. hlavní projednávaná témata,
 - c. závěry jednání,

- d. další kroky.

Četnost a časové rozvržení komunikace

Zásada 6: Příslušné orgány a auditoři by spolu měli komunikovat tak často, jak je potřeba k zajištění včasného sdílení relevantních informací.

44. Příslušné orgány by měly stanovit vhodnou četnost a časové rozvržení komunikace s auditory tak, aby bylo možné včas sdílet informace o relevantních tématech zjištěných při plnění jejich příslušných úkolů.
45. Příslušné orgány by měly vhodnost četnosti a časového rozvržení komunikace konzultovat s auditory.
46. Komunikace může probíhat v jakékoli fázi dohledu a auditu, a to včetně jedné či více z těchto fází:
- a. během přípravy a plánování kontrol dohledu (kontrol na místě nebo kontrol na dálku),
 - b. během provádění kontrol dohledu (kontrol na místě nebo kontrol na dálku),
 - c. po dokončení kontrol dohledu (kontrol na místě nebo kontrol na dálku),
 - d. během přípravy a plánování povinného auditu,
 - e. před podpisem zprávy auditora,
 - f. po podpisu zprávy auditora.
47. Příslušné orgány by měly pravidelně posuzovat, zda se neobjevily nějaké nové otázky, které vyžadují změnu četnosti a časového rozvržení komunikace nebo iniciování komunikace *ad hoc*. Může se jednat o otázky, které mají vliv na celé odvětví, v němž úvěrová instituce působí, nebo na jeho část (jako jsou makroekonomické podmínky), nebo otázky, které mají vliv na konkrétní úvěrovou instituci (například zjištění při provádění dohledu nebo auditu nebo případy, kdy je u konkrétní otázky nezbytné další vysvětlení).
48. Při uplatňování podrobnější komunikace by se dvoustranná schůzka měla pořádat nejméně jednou ročně.

6. Komunikace mezi příslušnými orgány a auditory kolektivně

Zásada 7: Komunikace mezi příslušnými orgány a auditory kolektivně by měla probíhat tak často, jak je potřeba k zajištění včasného sdílení informací o otázkách, které jsou relevantní pro plnění úkolů v oblasti dohledu a pro povinný audit úvěrových institucí.

49. Příslušné orgány by se měly snažit o to, aby s auditory kolektivně (například se skupinami auditorů nebo profesní organizací zastupující auditory) dospěly ke vzájemné shodě ohledně aktuálního a nového vývoje významu úkolů v oblastech relevantních dohledu a povinnému auditu úvěrových institucí.
50. Příslušné orgány by se měly setkávat s auditory kolektivně nejméně jednou ročně, a to bez ohledu na schůzky organizované individuálně mezi příslušným orgánem a auditorem jedné či více úvěrových institucí.
51. Komunikace může probíhat v jakékoli fázi dohledu nebo auditu a příslušné orgány by měly vhodnost četnosti a časového rozvržení komunikace konzultovat s auditory.
52. Příloha k těmto obecným pokynům obsahuje demonstrativní výčet případných oblastí a témat, o nichž by příslušné orgány mohly s auditory kolektivně sdílet informace.
53. Příslušné orgány mohou na tyto kolektivní schůzky zvát další příslušné orgány odpovídající za obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi nebo relevantní veřejné orgány (například ty, které odpovídají za dohled nad finančními trhy nebo za veřejnou kontrolu auditorů) a sdružení (například sdružení zastupující bankovní, účetní nebo auditorské odvětví) nebo tyto orgány a sdružení informovat o výsledku jednání s auditory, pokud se domnívají, že by to usnadnilo plnění úkolů v oblasti dohledu.

Příloha – Oblasti a témata komunikace mezi příslušnými orgány a auditory

54. Tato příloha obsahuje demonstrativní výčet případných oblastí a témat, o nichž by příslušné orgány mohly s auditory úvěrové instituce nebo auditory kolektivně sdílet informace při uplatňování těchto obecných pokynů. Níže uvedená témata jsou seskupena podle předmětu bez ohledu na to, kdo informace poskytuje.

Vnější prostředí a rizikový profil úvěrové instituce

- a. posouzení a rozsah rizik: posouzení příslušných orgánů a auditorů s ohledem na vnější prostředí a výkonnost, obchodní model, koncentraci rizik a strukturu úvěrové instituce a její ochotu podstupovat rizika (včetně jakýchkoli změn těchto aspektů);
- b. změny právních předpisů;
- c. změny účetních a auditorských standardů;
- d. makroekonomický vývoj ovlivňující odvětví, v němž úvěrová instituce působí.

Řídící a kontrolní systém a vnitřní kontroly úvěrové instituce

- a. kultura, filozofie a styl činnosti řídicího orgánu úvěrové instituce (včetně kvality řídicího a kontrolního systému úvěrové instituce a koncentrace/sdílení pravomocí mezi členy řídicího orgánu);
- b. vhodnost členů vedoucího orgánu, vrcholného vedení nebo výboru pro audit úvěrové instituce nebo členů orgánu plnícího v rámci úvěrové instituce ekvivalentní funkce z hlediska důležitých záležitostí týkajících se účetního výkaznictví a kontrolních funkcí (včetně provádění strukturálních vnitřních změn řízení a organizační restrukturalizace);
- c. úloha výboru pro audit nebo orgánu plnícího v rámci úvěrové instituce ekvivalentní funkce při dohledu nad účetním výkaznictvím;
- d. kvalita vztahu výboru pro audit nebo orgánu plnícího v rámci úvěrové instituce ekvivalentní funkce s auditory;
- e. připomínky k vnitřním kontrolám (například stanovisko auditorů k popisu hlavních rysů systémů vnitřní kontroly a řízení rizik instituce ve vztahu k účetnímu výkaznictví, efektivitě správy a řízení, kontrolnímu prostředí, uplatňování a sledování kontrol, kvalitě hlavních kontrolních funkcí a k systémům IT ve výkazu o řídicím a kontrolním systému úvěrové instituce (výkazu o správě a řízení podniku) v souladu s článkem 20

směrnice 2013/34/EU⁷), výsledky testů v rámci vnitřních kontrol provedených auditorem a jejich důsledky pro koncepci auditu (například jejich dopad na rozsah přímého ověřování a využití odborníků při povinném auditu);

- f. významné nedostatky v procesech vnitřní kontroly (například závažné nedostatky v kontrolách zjištěné v procesech účetního výkaznictví úvěrové instituce) a připomínky auditorů k záležitostem, které jsou důležité pro povinnosti členů vedoucího orgánu, vrcholného vedení nebo výboru pro audit úvěrové instituce nebo členů orgánu plněního v rámci úvěrové instituce ekvivalentní funkce, při provádění dohledu nad strategickým řízením úvěrové instituce nebo povinnostmi úvěrové instituce týkajícími se její odpovědnosti. To může případně zahrnovat připomínky auditora k efektivitě pracovníků odpovědných za vnitřní audit, řízení rizik a compliance (včetně posuzování rizik podvodů, zejména v důsledku nedostatků ve vnitřních kontrolách).

Schopnost úvěrové instituce naplnit předpoklad jejího nepřetržitého fungování (zásada „going concern“)

- a. posuzování rizik týkajících se nepřetržitého fungování úvěrové instituce, včetně rizik týkajících se kapitálové přiměřenosti (jako je úvěrové, tržní a operační riziko a minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky (MREL)) a rizik velkých expozic, pákového efektu, likvidity a financování;
- b. připomínky k jakýmkoli oblastem možného rizika souvisejícího s poškozením dobré pověsti a rizika plynoucího z nedodržování příslušných zákonných požadavků úvěrovou institucí (včetně závažných skutečných či možných soudních a právních sporů).

Koncepce auditu

- a. významnost plánování a provedení povinného auditu;
- b. využívání externích odborníků při povinném auditu;
- c. využívání práce interních auditorů při povinném auditu;
- d. uplatňování účetních pravidel a jejich změny;
- e. příčiny možné podjatosti vedení;
- f. oblasti, v nichž byla zjištěna významná rizika;
- g. konkrétní práce provedená auditorem u určitých transakcí (která mohla též vyžadovat zapojení odborníků);

⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

- h. významné obtíže zaznamenané v průběhu povinného auditu (včetně neshod mezi auditory a členy vedoucího orgánu, vrcholného vedení nebo výboru pro audit úvěrové instituce nebo členy orgánu plnícího v rámci úvěrové instituce ekvivalentní funkce);
- i. situace, která vedla k významné změně v plánování auditu.

Účetní závěrky, oceňování aktiv a závazků a zveřejňování informací

- a. názory a úsudky týkající se klíčových rizikových oblastí a předpokladů, včetně významných transakcí a ocenění (například v oblastech odhadování výše rezerv na úvěrové ztráty a oceňování finančních nástrojů);
- b. účetní postupy a oblasti, které jsou spojeny se značnou mírou nejistoty v odhadech (například oblasti odhadování výše rezerv na úvěrové ztráty a oceňování finančních nástrojů);
- c. významné účetní odhady a známky podjatosti vedení:
 - i. případy, kdy úvěrová instituce soustavně používá ocenění, která vykazují určitý optimistický či pesimistický vzorec v rozsahu přijatelných ocenění, nebo jiné známky možné podjatosti vedení; nebo
 - ii. případy, kdy úvěrová instituce provádí transakce s cílem dosáhnout určitého účetního či regulačního výsledku tak, že účetní či regulační postup je technicky přípustný, avšak zkresluje podstatu transakce;
- d. nesprávnosti v účetních závěrkách (opravené i neopravené) zjištěné při povinném auditu a jejich hodnocení auditory;
- e. přiměřenost a spolehlivost informací v účetních závěrkách s ohledem na zákonné požadavky týkající se výkaznictví a rizika, transakce, úsudky a předpoklady projednávané na aktuálních či předchozích schůzkách.

Zpráva auditora a komunikace auditorů s vedoucím orgánem, vrcholným vedením nebo výborem pro audit úvěrové instituce či orgánem plnícím v rámci úvěrové instituce ekvivalentní funkce o důležitých záležitostech týkajících se účetního výkaznictví a kontrolních funkcí

- a. zpráva auditora uvedená v článku 10 nařízení (EU) č. 537/2014;
- b. dodatečná zpráva určená výboru pro audit uvedená v článku 11 nařízení (EU) č. 537/2014.

Hlavní zjištění provedených auditorských postupů a závěry

- a. záležitosti zjištěné při povinném auditu a sdělené vedoucímu orgánu, vrcholnému vedení nebo výboru pro audit úvěrové instituce nebo orgánu plnícímu v rámci úvěrové instituce

ekvivalentní funkce, jako jsou nedostatky v systému vnitřní kontroly, které podle odborného úsudku auditorů vyžadují pozornost vedení;

- b. významné záležitosti, o nichž se intenzivně jednalo s vedoucím orgánem, vrcholným vedením nebo výborem pro audit úvěrové instituce nebo orgánem plnícím v rámci úvěrové instituce ekvivalentní funkce.

Posouzení provedená orgánem dohledu a jím přijatá opatření

- a. opatření v oblasti dohledu uložená úvěrové instituci;
- b. otázky vyplývající z posledních posouzení rizik a přezkumů provedených v rámci dohledu nad určitou institucí (např. v rámci procesu přezkumu a vyhodnocení (SREP)⁸);
- c. výsledky tematických a srovnávacích hodnocení provedených příslušným orgánem v odvětví, v němž úvěrová instituce působí;
- d. připomínky plynoucí z vykazování pro regulatorní účely prováděné úvěrovou institucí, včetně regulatorního kapitálu;
- e. dodržování příslušných zákonných a obezřetnostních požadavků.

Jiné

- a. témata projednávaná v předchozích letech a na předchozích schůzkách, pokud se má za to, že jsou stále relevantní;
- b. témata týkající se jmenování, změny, odvolání nebo odstoupení auditora jmenovaného k provedení povinného auditu;
- c. další záležitosti vyplývající z povinného auditu, jako jsou záležitosti vyplývající ze stávajících či nových požadavků stanovených v právních předpisech Unie či členských států;
- d. zpětná vazba týkající se kvality komunikace mezi příslušnými orgány a auditory a způsobů, jak tuto komunikaci zlepšit.

⁸ Obecné pokyny orgánu EBA (EBA/GL/2014/13) vydané v souladu s čl. 107 odst. 3 směrnice 2013/36/EU.